

[Ministeren for offentlige arbejder]

on af deres post er det nødvendigt at fastsætte et mindste antal dage for en omflytnings varighed.

Ved fastsættelsen af 8-dages reglen var P & T opmærksom på de ulemper, der herved kunne opstå for visse postmodtagere. Derfor kan adresseposthuset, når særlige omstændigheder foreligger, dispensere fra kravet om, at en omflytning skal have en varighed af mindst 8 dage. Endvidere kan kunder, der ønsker at få eftersendt post i en kortere periode, ved henvendelse til posthuset gratis få leveret konvolutter eller etiketter påtrykt den midlertidige adresse til brug ved gratis eftersendelse af posten, når dette er praktisk for kunden.

Jeg finder det rimeligt begrundet, at P & T fastsætter et mindste antal dage for en omflytnings varighed, men jeg har imidlertid bedt P & T om at ændre den nuværende regel om 8 dage til 7 dage, svarende til en kalenderuge.

Spm. nr. S 1512

Til *ministeren for skatter og afgifter* (20/7 87) af:

Ole Espersen (S):

»Hvordan mener ministeren at man kan afhjælpe de urimeligheder, som blev omtalt i Københavns Radio den 17. juli 1987, og som består i, at vurderingen af fast ejendom i Københavns Kommune er sket på grundlag af planer, der efter overborgmesterens udtalelse ikke realiseres de første 20–30 år?«

Begrundelse

I Københavns Radio nævntes eksempler på tredobling af ejendomsskatter – med det resultat, at blandt andet håndværkere og mindre erhvervsdrivende har måttet flytte fra byen. Overborgmesteren gav i et interview udtryk for, at den stærke forhøjelse skyldtes, at vurderingerne baserede sig på fremtidige forudsætninger (blandt andet ændrede planlægningsregler), som det vil tage lang tid at realisere.

Overborgmesteren gav samtidig udtryk for, at de berørte efter hans opfattelse kun kan klage enkeltvis. Dette forekommer imidlertid utilfredsstillende, hvis der er anvendt urealistiske principper generelt for vurderingen. Det er derfor af interesse at få oplyst, om

dette er tilfældet, og hvordan en ændring i denne administration kan ske, herunder hvorvidt dette kræver lovændring.

Svar (10/8 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter at spørgsmålet har været forelagt Statsskattedirektoratets vurderingsafdeling, kan jeg oplyse følgende:

Ejendomsbeskatningsgrundlaget for den konkrete ejendom, som den 17. juli 1987 blev omtalt i Københavns Radio, er den ansatte grundværdi. Grundværdien er ifølge vurderingslovens bestemmelser et udtryk for den ubebyggede grunds handelsværdi, som for en køber vil være påvirket af såvel gældende bebyggelsesregulerende bestemmelser som af forslag hertil. En ændring af dette vurderingsprincip forudsætter således en ændring af vurderingsloven.

De anførte usikkerhedsmomenter omkring grundarealers udnyttelse vil i praksis især være af betydning for et relativt begrænset antal ejendomme, hvor bebyggelsesregulerende bestemmelser eller forslag hertil ikke afspejler den eksisterende bebyggelses karakter. Disse omstændigheder synes ikke at være til stede for den ejendom, hvis forhold konkret blev omtalt i Københavns Radio.

Grundværdien i det omhandlede kvarter er ca. seksdoblet fra 17. almindelige vurdering i 1981 til 18. almindelige vurdering i 1986. For beboelses- og forretningsejendomme samt fabriks- og lagerejendomme er grundværdien i samme tidsrum som gennemsnit i Københavns Kommune forhøjet 2–3 gange. Den usædvanlige kraftige forhøjelse i det konkrete tilfælde er efter Statsskattedirektoratets opfattelse begrundet i en meget lav grundværdi ved 17. almindelige vurdering.

Statsskattedirektoratet har yderligere oplyst, at antallet af klager til Skyldrådet for København og Frederiksberg over 18. almindelige vurdering er relativt lavere i det omhandlede kvarter end for skyldkredsen i øvrigt.

For så vidt angår spørgsmålet, om en gruppe ejere af ensartede ejendomme er henvist til at klage enkeltvis, kan jeg oplyse, at Skyldrådet og Landsskatteretten godkender f.eks. en grundejerforening som klageberettiget for dens medlemmer under forudsætning